

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 4. 2. 2020

Čj. ČTÚ-24 002/2019-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), na základě rozkladu podaného dne 15. 5. 2019 obchodní společností **NEW TELEKOM, spol. s r.o.**, IČO 266 90 471, se sídlem Přípotoční 1519/10c, 100 00 Praha 10, právně zastoupené Mgr. Ing. Milanem Šoubou, advokátem se sídlem Cihlářská 643/19, 602 00 Brno, podle ust. § 152 odst. 1 správního řádu, proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, čj. ČTÚ-68 201/2018-606/XI. vyř. ze dne 30. 4. 2019, o návrhu obchodní společnosti **CETIN a.s.**, IČO 040 84 063, se sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9, ve sporu o peněžité plnění ve výši 107 294,45 Kč s příslušenstvím za služby elektronických komunikací, vydaném v řízení podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, po projednání v rozkladové komisi Rady Českého telekomunikačního úřadu ustavené podle ust. § 152 odst. 3 správního řádu, vydává toto

rozhodnutí:

- I. Podle ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu se rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, čj. ČTÚ-68 201/2018-606/XI. vyř., ze dne 30. 4. 2019, ruší a řízení se zastavuje.
- II. Žádnému z účastníků řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Obchodní společnost Česká telekomunikační infrastruktura a.s., IČO 040 84 063, se sídlem Olšanská 2681/6, 130 00 Praha 3, nyní CETIN a.s., IČO 040 84 063, se sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9, (dále jen „navrhovatel“), podala dne 11. 12. 2018

k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále též jen jako „správní orgán I. stupně“) návrh na zahájení správního řízení dle ust. § 127 zákona o elektronických komunikacích, proti obchodní společnosti NEW TELEKOM, spol. s r.o., IČO 266 90 471, se sídlem Přípotoční 1519/10c, 100 00 Praha 10, právně zastoupené Mgr. Ing. Milanem Šoubou, advokátem, se sídlem Cihlářská 643/19, 602 00 Brno (dále jen „odpůrce“), ve sporu o zaplacení částky v celkové výši 107 294,45 Kč s příslušenstvím (faktura č. 2220011753).

Smluvní vztah byl sjednán s obchodní společností Česká telekomunikační infrastruktura a.s., IČO 040 84 063, se sídlem Olšanská 2681/6, 130 00 Praha 3, která s účinností od 1. 1. 2020 změnila firmu a sídlo na CETIN a.s., IČO 040 84 063, se sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9.

Po zhodnocení důkazního materiálu a právním posouzení případu vydal správní orgán I. stupně dne 30. 4. 2019 rozhodnutí čj. ČTÚ-68 201/2018-606/XI. vyř., kterým ve výroku I. podanému návrhu vyhověl a uložil odpůrci povinnost uhradit navrhovateli částku ve výši 107 294,45 Kč s příslušenstvím. Výrokem II. uložil odpůrci povinnost k zaplacení částky ve výši 1 200 Kč představující náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky, výrokem III. pak povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 4 292 Kč za uhrazený správní poplatek. Citované rozhodnutí bylo doručeno navrhovateli dne 2. 5. 2019, odpůrci dne 6. 5. 2019.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal odpůrce dne 15. 5. 2019, tj. v zákonné lhůtě, rozklad, v němž argumentoval s navrhovatelem uzavřenou Dohodou o podmínkách zaplacení dluhu ze dne 18. 4. 2019 a povinnostmi z ní vyplývajícími.

K výzvě správního orgánu I. stupně dle § 86 odst. 2 správního řádu navrhovatel podáním ze dne 22. 5. 2019 sdělil, že s odpůrcem aktuálně jedná o smírném vyřešení sporu a navrhuje přerušení správního řízení vedeného v předmětné věci.

K výzvě správního orgánu I. stupně odpůrce podáním ze dne 30. 5. 2019 sdělil, že s přerušением řízení souhlasí.

Správní orgán I. stupně neshledal v daném případě důvod využít postupu podle ustanovení § 87 správního řádu (autoremedura), a proto v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu.

Podle § 127 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích *předseda Rady rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti (§ 7) nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.*

Podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1 zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Rada ČTÚ“).

Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel, resp. oba účastníci řízení nijak nezdůvodnili svá podání co se týče doby, na kterou požadují přerušit předmětné správní řízení, a Radě ČTÚ nebyly známy žádné další okolnosti týkající se vyjednávání stran ohledně smírného řešení sporu, byli účastníci řízení přípisem ze dne 1. 7. 2019 vyzváni ke sdělení a zdůvodnění návrhu ohledně požadované doby přerušení řízení, event. ke sdělení případného (jiného) procesního stanoviska.

Podáním ze dne 8. 7. 2019 se vyjádřil odpůrce s tím, že uvedl, že dle dohody uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem mají být všechny pohledávky mezi navrhovatelem a odpůrcem vyrovnány nejpozději do 30. 6. 2020. Podmínky dohody byly dle sdělení odpůrce plněny. Z tohoto důvodu odpůrce navrhl přerušení řízení do 30. 6. 2020.

Podáním ze dne 10. 7. 2019 se vyjádřil navrhovatel, který uvedl, že s odpůrcem uzavřel dohodu ohledně smírného vyřešení sporu, jejíž součástí je mj. i závazek odpůrce uhradit svůj dluh do 31. 10. 2019. Z tohoto důvodu požádal navrhovatel přerušení správního řízení do 15. 11. 2019.

Rada ČTÚ tedy usnesením ze dne 21. 8. 2019, čj. ČTÚ-24 002/2019-603 na základě žádosti navrhovatele, se souhlasem odpůrce, přerušila řízení o rozkladu, a to do dne 15. 11. 2019.

Podáním ze dne 12. 11. 2019 navrhovatel sdělil, že mezi stranami došlo k uzavření dohody, a proto bere svůj návrh v celém rozsahu zpět a zároveň navrhuje, aby správní orgán řízení zastavil a rozhodl tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Přípisem ze dne 22. 11. 2019 byl odpůrce vyzván k tomu, aby se vyjádřil, zda se zpětvzetím návrhu a následným zastavením správního řízení souhlasí a případně pokud se zastavením řízení nesouhlasí a trvá na jeho dalším projednání, aby uvedl vážné důvody, na jejichž základě by jej správní orgán nebyl oprávněn zastavit a byl by povinen pokračovat v projednávání věci a vydat meritorní rozhodnutí. K vyjádření byla odpůrci stanovena lhůta 10 dnů ode dne doručení výzvy. Odpůrce se k podanému zpětvzetí návrhu a zastavení řízení ve stanovené lhůtě a ani později nikterak nevyjádřil.

***

Navrhovatel ve svém podání ze dne 12. 11. 2019 vzal svůj návrh v celém rozsahu zpět a žádal, aby správní orgán řízení zastavil a rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Důvodem zpětvzetí byla skutečnost, že mezi účastníky došlo k uzavření dohody ohledně smírného vyřešení sporu.

Podle ustanovení § 45 odst. 4 správního řádu *může žadatel (zde navrhovatel) zúžit předmět své žádosti nebo vzít žádost zpět; toto právo nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně do zahájení odvolacího řízení*. Navrhovatel oznámil Radě ČTÚ zpětvzetí svého návrhu podáním ze dne 12. 11. 2019, přičemž rozklad byl podán již dne 15. 5. 2019. Zpětvzetí je tedy přípustné.

Podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu *správní orgán usnesením řízení o žádosti zastaví, jestliže žadatel vzal svou žádost zpět; jestliže je žadatelů více, musí se zastavením souhlasit všichni žadatelé; ve sporném řízení správní orgán řízení nezastaví, pokud se zpětvzetím odpůrce z vážných důvodů nesouhlasí.*

Jestliže Rada ČTÚ zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, podle ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu bez dalšího napadené rozhodnutí zruší a řízení zastaví. Takovým důvodem je zpětvzetí návrhu navrhovatele, neboť tento úkon je důvodem pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu.

Rada ČTÚ dopisem ze dne 22. 11. 2019 vyzvala odpůrce k vyjádření se k podanému zpětvzetí návrhu. Odpůrce na výzvu k vyjádření nijak nereagoval.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel vzal svůj návrh zpět a odpůrce se ke zpětvzetí návrhu nikterak nevyjádřil, Rada ČTÚ upustila od přezkumu napadeného rozhodnutí a bez dalšího jej zrušila s tím, že předmětné sporné řízení ve věci návrhu na rozhodnutí sporu mezi podnikateli v elektronických komunikacích o peněžitě plnění ve výši 107 294,45 Kč s příslušenstvím za služby elektronických komunikací, podaném navrhovatelem vůči odpůrci se současně zastavuje.

Co se týče náhrady nákladů řízení (výrok II.), Rada ČTÚ v tomto odkazuje na ustanovení § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, dle něhož *Úřad přiznává účastníkovi řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může Úřad náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu Úřad přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze Úřadu. Úřad přiznává náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi řízení také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem řízení podán důvodně.*

Náhradu nákladů řízení ovládá zásada úspěchu ve věci doplněná zásadou zavinění, přičemž za zavinění je nutno považovat takové chování účastníka, jehož následkem je zastavení řízení.

S přihlédnutím k soukromoprávní povaze sporného správního řízení lze v daném případě přiměřeně aplikovat právní zásady občanského soudního řízení, které se uplatní v případech zastavení řízení pro zpětvzetí návrhu. V této souvislosti je tak možno odkázat na komentář k analogickému ustanovení v zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (§ 146 odst. 2), kdy autoři v publikaci Drápal, L.; Bureš, J. a kol.: Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, konstatují na straně 990 následující: *„Je-li důvodem zastavení řízení zpětvzetí návrhu, žalobce (navrhovatel) nezavinil zastavení řízení, jestliže vzal zpět návrh, který byl podán důvodně, pro chování žalovaného (jiného*

účastníka řízení). Aby se při zpětvzetí žaloby (nebo jiného návrhu na zahájení řízení) nejednalo o zavinění žalobce (jiného navrhovatele), musí být splněny zároveň obě podmínky: 1) žaloba (jiný návrh) byla podána důvodně a 2) ke zpětvzetí došlo pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení).“ Dále je v Komentáři na téže straně výslovně uvedeno, že „chováním žalovaného může být i něco jiného než poskytnutí právě toho, co bylo žalobním (nebo jiným) petitum uplatněno. To ovšem neznamená, že by jakékoliv chování žalovaného mohlo být vykládáno jako příčina zpětvzetí žaloby (jiného návrhu na zahájení řízení).“ Na straně 991 Komentáře se potom dodává, že „musí být postaveno napevno, že důvod, pro nějž byla žaloba (jiný návrh) podána, tak jak je vyjádřen v žalobě (jiném návrhu), byl následným chováním žalovaného uspokojen. Použití § 146 odst. 2 věty druhé přichází v úvahu jen tehdy, je-li příčinou zpětvzetí výlučně chování žalovaného (jiného účastníka řízení). Jsou-li zároveň splněny obě podmínky (žaloba byla podána důvodně a ke zpětvzetí došlo pro chování žalovaného), má žalobce (navrhovatel) právo, aby mu žalovaný nahradil náklady, které účelně vynaložil na uplatňování svého práva. Jestliže není důvod k postupu podle § 146 odst. 2, platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jež bylo zastaveno (§ 146 odst. 1 písm. c).“

Podobný závěr jako autoři Komentáře vyslovil taktéž Ústavní soud, když v nálezu sp. zn. I. ÚS 315/07 uvedl, že „pokud pouze jedna procesní strana zaviní, že řízení je zastaveno, a proto o věci nemůže být meritorně rozhodnuto, a tím zjištěno, zda návrh byl podán důvodně, vzniká jí zásadně povinnost nahradit druhé procesní straně náklady řízení“.

Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel vzal svůj návrh v celém rozsahu zpět bezprostředně poté, co účastníci uzavřeli dohodu o smírném vyřešení sporu, resp. poté, co mu odpůrce podle uvedené dohody plnil, tak bylo důvodem pro zpětvzetí návrhu chování obou stran v řízení (dohoda o smírném vyřešení sporu je dvoustranným právním úkonem, jež předpokládá konsensus vůle smluvních stran). Rozhodné tedy je, že příčinou zpětvzetí návrhu nebylo výlučně (jen) chování odpůrce (požadovanou částku neplnil navrhovateli bez dalšího), nýbrž chování obou stran v řízení, a proto bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

S ohledem na výše uvedené, dospěla Rada ČTÚ k závěru, že v předmětné věci byly zákonné podmínky pro zastavení řízení naplněny, tudíž na základě svého oprávnění podle ustanovení § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

Mgr. Ing. Hana Továrková v. r.
předsedkyně Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Martina Klikarová, 4. 2. 2020

Vypraveno dne: 4. 2. 2020